

Psiholog pri dodatni strokovni pomoči vstopa predvsem pri otrocih kjer se pojavljajo čustvene motnje, večkrat so pridružene tudi vedenjske težave. Čustvene motnje se pogosto pojavljajo skupaj s primanjkljaji na posameznih področjih učenja (šibka učna samopodoba, negotovost, strah pred ocenjevanji). Pogosto sovpadajo z motnjami pozornosti in koncentracije (slabša kontrola impulzov), govorno jezikovnimi motnjami ter motnjami avtističnega spektra (regulacija jeze, razumevanje lastnih čustvenih odzivov). Pri učencih so večkrat pridružene travmatske izkušnje, pretirana permisivna vzgoja, pomanjkanje strategij spoprijemanja s težavami.

Pri delu pogosto naletimo na učence s pomanjkanjem samozavesti, znižanim samospoštovanjem, občutki nemoči, žalosti, jeze, manjvrednosti, krivde, pomanjkanjem energije, interesov ter izogibanjem okoliščinam, ki sprožajo slabša razpoloženja, nekontroliranim čustvovanjem, prevelikimi čustvenimi odzivi na določene situacije, slabšim prilagajanjem šolskim pravilom. Pogosto se opaža pomanjkanje varovalnih dejavnikov v domačem okolju.

Zaradi čustvenih motenj se lahko pojavljajo tudi težave v socialni integraciji med vrstniki in v širšem socialnem okolju.

Delo večinoma poteka individualno, izven razreda, občasno pa se za namene boljšega razumevanja posameznikovih težav opravi opazovanje v razredu ali v kakšni drugi medvrstniški situaciji. Pri delu se osredotočamo na to, da učenec spozna svoje lastne odzive, občutke, načine ravnanja, v situacijah, ki sprožajo čustvene odzive. Pomembno je poznavanje mehanizma nastanka jeze, ki se pri učencih s posebnimi potrebami pogosto pojavlja, ter lokusa kontrole iz katerega je razvidno kako otrok doživlja svet okoli sebe (krivdo za svoje težave išče bodisi v samemu sebi ali v zunanjih okoliščinah).

Vsa pomoč je usmerjena v to, da bo otrok s čim manj pomoči odraslih
čim bolje deloval v šolskem okolju.

Milena Četina, univ. dipl. psih.

Anja Kališnik, mag. psih.